

Fremsat den 29. januar 2014 af kulturministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om scenekunst

(Indførelse af samtidighed i perioderne for egnsteateraftaler, præcisering af grundlag for refusionsberettigelse m.v.)

§ 1

I lov om scenekunst, jf. lovbekendtgørelse nr. 30 af 14. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 1, 2. pkt., ophæves.
2. I § 15, stk. 2, 1. pkt., ændres »teaterforestillinger, herunder f.eks. danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater for voksne, børn og unge« til: »scenekunstforestillinger«.
3. I § 15, stk. 2, 3. pkt., ændres »skal« til »kan«.
4. § 15, stk. 3, ophæves og i stedet indsættes:
»Stk. 3. Statens Kunstfond afgør, om et teater i relation til egnsteaterrefusionsordningen kan godkendes som et professionelt producerende teater.
Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.
Stk. 5. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om, efter hvilke kriterier Statens Kunstfond kan godkende et teater som professionelt producerende.
Stk. 6. Kulturministeren fastsætter regler om egnsteatres vedtægter og opgaver.«
5. § 15 a, affattes således:
»§ 15 a. Staten yder inden for en beløbsramme fastsat på finansloven refusion af op til 50 pct. af kommunernes driftstilskud til egnsteatre, som kommunerne har indgået egnsteateraftaler med, og som i henhold til § 15, stk. 3, kan godkendes som professionelt producerende teatre.
Stk. 2. Egnsteateraftaler skal, for at være omfattet af stk. 1, indgås for samme fireårige perioder.
Stk. 3. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for refusion og om beregning af refusion, herunder hvilke aktiviteter der er refusionsberettigede, om udform-

ning og indgåelse af egnsteateraftaler, om mulighed for at igangsætte opstartsprojekter, om minimums- og maksimumsgrænser for det kommunale tilskud, for at det kan udløse refusion, om teatrenes udgifter til husleje og om teatrenes faciliteter, herunder spillesteder.«

6. I § 15 b, stk. 1, indsættes efter »kan«: »inden for en beløbsramme fastsat på finansloven«.

7. § 15 b, stk. 3, ophæves.

8. I § 15 c indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om tilskud til kvalitetsudviklingsprojekter på egnsteatre.«

9. I § 15 d indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om evaluering af egnsteatre.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Første gang, egnsteateraftaler indgås for samme fireårige periode, jf. § 15 a, stk. 2, vil være den 1. januar 2017.

Stk. 3. For egnsteatre, hvis aftaler udløber inden den 31. december 2016, kan der til og med den 31. december 2016 indgås nye egnsteateraftaler, og eksisterende aftaler kan forlænges, for perioder af mindre end fire år. Sådanne aftaler har kun virkning indtil den 31. december 2016.

Stk. 4. For egnsteatre, hvis aftaler udløber efter den 1. januar 2017, kan der til og med den 31. december 2020 indgås nye egnsteateraftaler for perioder af mindre end fire år. Sådanne aftaler har kun virkning indtil den 31. december 2020.

Stk. 5. Egnsteateraftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, fortsætter på gældende vilkår.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. Baggrund for lovforslaget
 - 2.1. Omstrukturering af lov om scenekunst
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Samtidighed i egnsteateraftalen
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.2. Krav til et professionelt producerende teater
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.3. Egnsteatrets udgifter til husleje
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.4. Refusion af udgifter til egnsteateraktiviteter
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
 - 3.5. Fast spillested
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. De administrative konsekvenser for borgerne
7. De miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget udmønter tillægsaftalen af 5. september 2013 til aftale om en række ændringer på teaterområdet af 21. juni 2011. Tillægsaftalen vedrører dels nogle ændringer af egnsteaterrefusionsordningen, jf. scenekunstlovens § 15a, dels oprettelse af en pulje til understøttelse af de frie grupper og teatre fra provinsens mulighed for at vise deres forestillinger i København og på Frederiksberg. Tillægsaftalen blev indgået mellem regeringen samt Venstre, Dansk Folkeparti, De Konservative og Liberal Alliance. Lovforslaget udmønter alene den del af aftalen, der vedrører egnsteaterrefusionsordningen.

Ud over udmøntning af tillægsaftalens beslutninger om egnsteaterrefusionsordningen indeholder lovforslaget også en omstrukturering af lov om scenekunsts kapitel 7 om egnsteatre, idet kapitlet formuleres på et mere overordnet niveau, således at de specifikke bestemmelser om forvaltningen af ordningerne på egnsteaterområdet fastlægges i en bekendtgørelse. Baggrunden herfor er primært at gøre lovens struktur mere ensartet.

Tillægsaftalen af 5. september 2013 fastlægger følgende ændringer af egnsteaterrefusionsordningen:

- Der indføres samtidighed i indgåelse af egnsteateraftaler, således at der opnås større sikkerhed for den statslige refusion af kommunernes udgifter til teatrene i hele den fireårige aftaleperiode.
- Statens Kunstråds Scenekunststudvalg (fra 1. januar 2014 Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst) gives mulighed for at igangsætte opstartsprojekter for nye teatre i løbet af den fireårige periode mellem aftaleindgåelserne.
- Det præciseres i regelsættet om egnsteatre, hvad der skal til, for at et teater kan godkendes som et professionelt producerende teater. Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst skal fremover også vurdere, om teatrets faglige og kunstneriske niveau lever op til det generelle niveau hos landets øvrige egnsteatre.
- Der skal i regelsættet fastsættes en øvre grænse for egnsteatrenes husleje, således at egnsteatres udgifter til husleje maksimalt må udgøre 15 pct. af teatrets samlede offentlige tilskud. Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst kan dog dispensere fra bestemmelsen i tilfælde, hvor særlige forhold taler for en højere husleje.
- Egnsteatrenes refusionsberettigede aktiviteter afgrænses, således at der fremover kun ydes refusion af udgifter forbundet med egnsteatrenes primære aktiviteter (scene-

kunstproduktioner) eller aktiviteter i umiddelbar tilknytning hertil.

- Kravet om et fast spillested præciseres i regelsættet, således at placeringen af et egnsteater i for eksempel et kulturhus skal være aftalt på forhånd, og det sikres, at teatrets aktiviteter kan gennemføres på lokalemæssigt professionelt niveau.

I lovforslaget foreslås indarbejdet en bestemmelse vedrørende den førstnævnte ændring om samtidighed i egnsteatrenes aftaler med kommunerne. Hvad angår udmøntningen af aftalens øvrige ændringer, foreslås det, at der indarbejdes bemyndigelsesbestemmelser i loven, således at disse kan udmøntes i bekendtgørelsesform.

Når bestemmelsen om samtidighed fastlægges i selve loven og ikke foreslås fastlagt i bekendtgørelse via en bemyndigelsesbestemmelse som de øvrige områder i tillægsaftalen, skyldes det, at reglen om, at aftaler skal være fireårige, vurderes at skulle fastlægges ved lov. Samtidig kræver indførelse af samtidighed en overgangsperiode, hvor det ikke vil være muligt for kommuner og teatre at indgå fireårige aftaler. I perioden fra lovens ikrafttræden og frem til d. 1. januar 2017, hvor samtidigheden foreslås at træde i kraft, kan kommuner og teatre alene indgå aftaler frem til og med 31. december 2016. Da de fireårige aftaleperioder fastsættes ved lov, bør overgangsbestemmelsen vedrørende denne regel, nødvendigvis også fastsættes ved lov. Endvidere vurderes det, at de øvrige ændringer, som fastlægges i tillægsaftalen af 5. september 2013, er af en mere detaljeret forvaltningsmæssig karakter, som ikke kræves fastsat i lovgivningen.

For så vidt angår de særlige ændringer af egnsteaterordningerne, som enten er besluttet i forbindelse med tillægsaftalen af 5. september 2013 eller i relation tidligere politiske aftaler, gælder det, at fremtidige justeringer af disse tiltag i bekendtgørelsen om egnsteatre skal forelægges kredsen af Folketingets partier, der står bag aftalerne, før de kan gennemføres. Kravet om forelæggelse gælder, så længe aftalerne er gyldige.

2. Baggrund for lovforslaget

Lov om scenekunst er senest ændret ved lov nr. 458 af 8. maj 2013 om Statens Kunstfonds virksomhed. Scenekunstloven er for så vidt angår egnsteaterområdet blevet ændret flere gange i de senere år. Den nuværende konstruktion på området tager sit udgangspunkt i kommunalreformen, som udmøntet i lov nr. 519 af 21. juni 2005, hvor de særlige statstilskud (§15 b) blev indført som en videreførelse af de tidligere amtslige bevillinger til en række egnsteatre. Refusionsordningen (§15 a) blev i forbindelse med den nævnte lov om udmøntning af kommunalreformen videreført uændret som en lovbunden refusionsordning, hvor staten var forpligtiget til at refundere 50 pct. af kommunernes udgifter til egnsteatrene. I denne lovbundne ordning var det alene kommunerne, der havde mulighed for at bedømme, om et teater havde tilstrækkeligt kvalitativt niveau til at have status som egnsteater og modtage statsrefusion.

Som følge af stærkt stigende udgifter til den lovbundne refusionsordning blev der med lov nr. 460 af 23. maj 2007

gennemført en rammestyret af statens refusion af kommuners driftsudgifter til egnsteater. Det betød, at refusionsprocenten blev ændret fra en fast refusionsprocent på 50 til en variabel refusionsprocent, således at statens udgifter til ordningen kunne holdes inden for en på finansloven fastsat ramme.

Ved samme lovændring i 2007 blev der ligeledes indført elementer af kvalitetsvurdering i ordningen, idet der blev indført en lovfastlagt egnsteaterkonsulentordning, som skulle medvirke til at udvikle egnsteaterområdet og foretage evalueringer af konkrete egnsteatre. Egnsteaterkonsulenterne kunne herefter på baggrund af en evaluering af et egnsteater indstille til Statens Kunstråd, at den statslige refusion af kommunernes udgifter og et eventuelt særligt statsligt tilskud skulle ophøre.

Som opfølgning på Teaterudvalgets rapport »Veje til Udvikling« blev der den 21. juni 2011 indgået en politisk aftale om det samlede teaterområde, som efterfølgende blev udmøntet i lov nr. 445 af 23. maj 2011, hvor egnsteaterkonsulentordningen blev nedlagt igen. Statens Kunstråd fik i stedet mulighed for at iværksætte eksterne evalueringer af egnsteatre.

Baggrunden for tillægsaftalen af 5. september 2013 var, at Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds Scenekunstudvalg rettede henvendelse til Kulturministeriet og påpegede en række problemstillinger i den eksisterende egnsteaterordning. Overordnet handlede de påpegede problemstillinger om en bekymring for, at egnsteaterrefusionsordningen i sin nuværende indretning havde en række utilsigtede konsekvenser og rummede mulighed for utilsigtet anvendelse fra kommuners og teatres side på bekostning af de øvrige teatre i ordningen. Endvidere ønskede Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds Scenekunstudvalg, at kvalitetsvurderinger fremover kom til at spille en større rolle i ordningen.

Hvad angår de utilsigtede konsekvenser, frygtede teatre og udvalg særligt, at den variable refusionsprocent kunne demotivere kommunerne i forhold til investeringer i egnsteaterområdet, og der blev derfor peget på, at refusionsprocenten kunne fastlægges for fire år ad gangen, hvis der, som noget nyt, blev etableret samtidige fireårige aftaleperioder.

Hvad angår en mulig utilsigtet anvendelse af refusionsordningen, pegede Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds Scenekunstudvalg på 3 forhold:

- 1) Kommunernes opkrævning af husleje fra egnsteatre: Det blev anført, at kommuner har mulighed for at opkræve højere husleje af en kommunal bygning end de maksimalt 15 pct. af det samlede offentlige tilskud, som ifølge scenekunstloven må anvendes til at finansiere et egnsteaters husleje. Den resterende del af huslejen kan nemlig afholdes af teatrets egenindtægter. Kommunerne har dermed mulighed for at give et uforholdsmæssigt højt driftstilskud til et egnsteater og herved opnå et stort refusionsbeløb fra staten og samtidig indhente dele af tilskuddet igen gennem en høj husleje. Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds

Scenekunststudvalg ønskede denne mulighed i lovgivningen lukket.

- 2) Refusionsberettigede aktiviteter: Scenekunstlovens formulering om, at egnsteatrene skal bidrage til at udvikle scenekunsten lokalt, kan fortolkes således, at også aktiviteter, som ikke er teatervirksomhed i snæver forstand, kan indgå som en del af den virksomhed, som der ydes statsrefusion til, bl.a. drama- og kulturskoleaktiviteter eller kommunale events.
- 3) Lokal forankring: Scenekunstloven definerer ikke, hvad der præcist menes med kravet om, at et egnsteater skal have »et fast spillested og lokal forankring«. Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds Scenekunststudvalg havde i den sammenhæng en bekymring for, at ordningen også kunne bruges til at finansiere kommunale kulturhuse.

Hvad angår sikringen af et fortsat højt kvalitetsniveau blandt egnsteatrene, påpegede Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds Scenekunststudvalg, at Statens Kunstråd i den gældende ordning har mulighed for, i forbindelse med en evaluering af teatret, at fratage et egnsteater statsrefusionen, men at egnsteaterordningen ikke indeholder krav om et vist kvalitativt niveau for nye teatre, der optages i ordningen. I henhold til den nuværende bestemmelse i scenekunstloven skal Statens Kunstråd godkende, at der er tale om et professionelt producerende teater, men loven har hidtil ikke været fortolket således, at der heri også lå en kvalitativ vurdering af teatret. Statens Kunstråds Scenekunststudvalg har i højere grad baseret sin godkendelse på bekendtgørelsens objektive krav til teatrene om f.eks. et fast spillested og antal årlige produktioner. Der var fra Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds Scenekunststudvalgs side et ønske om, at der fremover også burde være en kvalitetsvurdering ved indgåelse af nye egnsteateraftaler.

Aftalepartierne har med udgangspunkt i et oplæg fra Teatrenes Interesseorganisation og Statens Kunstråds Scenekunststudvalg drøftet mulige løsninger for at afhjælpe de påpegede problemstillinger, hvilket den 5. september 2013 udmøntedes i den indgåede tillægsaftale om egnsteaterrefusionsordningen.

2.1. Omstrukturering af lov om scenekunst

Kapitel 7 om egnsteatre i lov om scenekunst adskiller sig fra de øvrige kapitler i loven ved at være særligt detaljeret og uddybende i forhold til forvaltningsmæssige aspekter i egnsteaterrefusionsordningen. Dette betyder, at størstedelen af bestemmelserne optræder både i lov om scenekunst og bekendtgørelsen om egnsteatre, hvormed der ikke er en tydelig skelnen mellem, hvad der fastsættes ved lovgivning, og hvad der fastsættes forvaltningsmæssigt.

Det foreslås, at lovens kapitel 7 om egnsteatre fremover holdes på et mere overordnet niveau, og at bestemmelser af mere forvaltningsmæssig karakter fastsættes i en bekendtgørelse. Baggrunden for dette er primært et ønske om, at bestemmelserne i lovgivningen om de forskellige former for teaterstøtteordninger, som loven dækker, fremtræder mere ensartet.

Hvad angår udmøntningen af tillægsaftalen af 5. september 2013, foreslås det, at denne, med undtagelse af ændringen vedrørende etablering af samtidige aftaleperioder, udmøntes i bekendtgørelsesform. I den gældende lov er bemyndigelse til, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om refusion af driftstilskud til egnsteatre, herunder om beregning af refusion m.v. Eftersom denne bemyndigelse ikke vurderes at kunne omfatte de områder, som tillægsaftalen omhandler, foreslås det at udvide bemyndigelsen, således at nærmere regler i henhold til tillægsaftalens ændringer kan fastlægges i bekendtgørelsesform. Det foreslås endvidere, at der i loven indarbejdes en række bemyndigelsesbestemmelser, der giver kulturministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler på alle de områder, som hidtil har været omfattet af lovgivningen, men som følge af lovændringen foreslås fastsat i bekendtgørelsesform.

For så vidt angår de særlige ændringer i egnsteaterordningen, som enten er besluttet i forbindelse med tillægsaftalen af 5. september 2013 eller i relation til tidligere politiske aftaler, foreslås det, at alle fremtidige justeringer af disse tiltag i bekendtgørelsen om egnsteatre skal forelægges aftalepartierne, før de kan gennemføres. Kravet om forelæggelse gælder, så længe aftalerne er gyldige.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Samtidige aftaleperioder

3.1.1. Gældende ret

I henhold til lovens § 15 a, stk. 3, kan der ydes statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til et egnsteater, hvis kommunen har indgået en fireårig egnsteateraftale om driftstilskud med egnsteateret. Kommuner og egnsteatre kan indtræde i statens refusionsordning og modtage refusion fra det år, som aftalen er indgået for. Kommuner er forpligtede til at yde det i egnsteateraftalen fastlagte tilskud i hele den fireårige periode og må ikke regulere tilskuddet undervejs i perioden. Der afsættes på finansloven årligt en reservationsbevilling til statslig refusion af kommuners udgifter til driftstilskud til egnsteatre. Bevillingen er en rammebevilling. Den reguleres ikke efter antallet af egnsteatre, som indgår i ordningen. Dette betyder, at statsrefusionen kan variere fra år til år, afhængigt af hvor mange egnsteatre der indgår i refusionsordningen.

3.1.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Som en udmøntning af tillægsaftalens beslutning hvad angår indgåelse af egnsteateraftaler, foreslås det i lovens § 15 a, at der indføres samtidige aftaleperioder for egnsteatrenes aftaler med kommunerne, således at alle egnsteateraftaler indgås i samme år hvert fjerde år. Dette foreslås for at skabe en større grad af sikkerhed for den statslige refusion af kommunernes udgifter til teatrene i hele den fireårige aftaleperiode, idet antallet af egnsteatre i refusionsordningen og størrelsen af det kommunale driftstilskud dermed ligger fast for fire år ad gangen. Det bemærkes, at den kommunale budget-sikkerhed dog er med forbehold for de årlige finanslove,

svarende til vilkårene for rammeaftaler og andre aftaler, der indgås på Kulturministeriets område.

I tillægsaftalen af 5. september 2013 er det endvidere nævnt, at Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst har mulighed for at støtte opstartsprojekter for teatre, som ønsker at indgå i refusionsordningen. For at sikre, at denne mulighed også fremgår af scenekunstloven, foreslås indført en bemyndigelsesbestemmelse, der fastlægger, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om udformning og indgåelse af egnsteateraftaler og om mulighed for opstartsprojekter, således at der i bekendtgørelsen om egnsteatre kan fastsættes nærmere regler om samtidige aftaleperioder og om opstartsprojekter for teatre, som ønsker på sigt at indgå i ordningen.

Det foreslås, at omlægningen til samtidighed i egnsteateraftalerne træder i kraft 1. januar 2017, dog fortsætter eksisterende aftaler på gældende vilkår, jf. bemærkningerne til § 2, stk. 3 og 4. Ved at indføre samtidighedsprincippet 1. januar 2017 undgås det, at fornyelsen af egnsteateraftaler falder samtidig med valg til kommunalbestyrelserne, eller når et nyt projektstøtteudvalg for scenekunst i Statens Kunstfond netop er tiltrådt.

3.2. Krav til et professionelt producerende teater

3.2.1. Gældende ret

Statens Kunstfond afgør i henhold til lov om scenekunst § 15, stk. 3, om et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater. Statens Kunstfond kan således stille krav om en professionel organisering af teatret, men loven har hidtil ikke været fortolket således, at der heri også lå en kvalitativ vurdering af teatret i forbindelse med optagelsen i refusionsordningen.

Lov om scenekunst giver dog Statens Kunstfond mulighed for at indstille refusionen i forbindelse med en allerede godkendt egnsteateraftale. Dette gælder, hvis Statens Kunstfond på baggrund af en evaluering af egnsteatret vurderer, at teatrets faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke vurderes mulig. Lovgivningen giver imidlertid ikke Statens Kunstfond en tydelig bemyndigelse til at afskære teatret fra at blive optaget i ordningen igen ud fra en begrundelse om et manglende fagligt og kunstnerisk niveau. Dette betyder, at det er muligt for et teater at genindtræde i ordningen året efter en gennemført evaluering og eventuel beslutning om at fratage teatret den statslige refusion.

3.2.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Tillægsaftalen af 5. september 2013 fastlægger, at der fremadrettet som led i Statens Kunstfonds vurdering af, om et teater er professionelt producerende, ikke bare skal tages udgangspunkt i en række objektive kriterier, men der skal også foretages en vurdering af, om et teaters faglige og kunstneriske niveau lever op til det generelle niveau hos landets øvrige egnsteatre. For at udmønte denne beslutning indarbejdes der i loven en bemyndigelsesbestemmelse om, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om, efter

hvilke kriterier Statens Kunstfond kan godkende et teater som et professionelt producerende teater. Indarbejdelsen af bemyndigelsesbestemmelsen sker med henblik på i bekendtgørelsen om egnsteatre at kunne tydeliggøre grundlaget for Statens Kunstfonds godkendelse samt præcisere, at afgørelsen ligeledes skal ske på baggrund af en faglig og kvalitativ vurdering af teatret. Med dette udvides Statens Kunstfonds beføjelser til at kunne afvise nye teatre som refusionsberettigede på baggrund af forhåndsvurderinger af teatrets faglige og kunstneriske niveau.

3.3. Egnsteatres udgifter til husleje

3.3.1. Gældende ret

Efter lovens § 15 a, stk. 8, må maksimalt 15 pct. af det samlede offentlige tilskud til et egnsteater anvendes til at finansiere teatrets husleje. Kommunen kan dog opkræve husleje af en kommunal bygning, som ligger ud over de 15 pct. af det samlede offentlige tilskud, når blot det kan påvises, at teatret kan afholde den del af huslejen, der ligger ud over 15 pct. af det offentlige tilskud, af sin egen indtjening.

3.3.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Tillægsaftalen af 5. september 2013 fastlægger, at regelsættet om egnsteatre skal udformes således, at et egnsteaters fulde husleje ikke må udgøre mere end 15 pct. af det samlede offentlige tilskud. Denne regel skal dog ifølge aftalen suppleres med en mulighed for dispensation, hvor særlige forhold taler for en højere husleje. Denne beslutning foreslås udmøntet ved, at der i loven indarbejdes en bemyndigelsesbestemmelse om, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om teatrets udgifter til husleje. Med udgangspunkt i tillægsaftalen er det forventningen, at grænsen for teatrenes huslejebetaling indarbejdes i bekendtgørelsen som en forudsætning for statsrefusionen. Det vil sige, at et teater, der betaler mere end 15 pct. af sit offentlige tilskud i husleje, ikke vil være berettiget til refusion. Ligeledes med udgangspunkt i tillægsaftalen er det hensigten at indarbejde en mulighed for, at Statens Kunstfond kan dispensere fra denne regel i tilfælde, hvor der er synes at være en særlig begrundelse for den høje huslejebetaling. Såfremt Statens Kunstfond ikke vælger at imødekomme en dispensationsansøgning, og såfremt et teater har indgået en flerårig lejeaftale, er det derudover hensigten, at der indarbejdes en overgangsbestemmelse, der giver sådanne teatre mulighed for at fravige reglen, indtil lejeaftalen udløber, dog maksimalt fire år, og fortsat være refusionsberettigede.

3.4. Afgrænsning af aktiviteter, der er refusionsberettigede

3.4.1. Gældende ret

Et egnsteaters primære opgave er ifølge den gældende lovs § § 15, stk. 2, at producere og opføre teaterforestillinger, herunder f.eks. danseteater, musikteater, performance-teater eller eksperimenterende teater, for voksne, børn og unge. I forlængelse heraf skal egnsteatrene endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, teatret er forankret i. Egnsteatrene igangsætter på den baggrund en ræk-

ke aktiviteter i henhold til lovens forskrifter om egnsteatres opgaver. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre. Det defineres imidlertid ikke nærmere, hvilke former for egnsteateraktiviteter der anses for refusionsberettigede.

3.4.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Tillægsaftalen af 5. september 2013 fastslår, at scenekunstloven skal justeres således, at der fremover kun skal ydes refusion af udgifter forbundet med egnsteatrenes primære aktiviteter, dvs. scenekunstforestillinger eller aktiviteter i umiddelbar tilknytning hertil. Såfremt andre former for aktiviteter skal godkendes som refusionsberettigede, skal de være beskrevet ved indgåelse af egnsteateraftalen. Det bemærkes, at dette eksempelvis kunne være samarbejdsprojekter med folkeskolen, jf. aftale af 7. juni 2013 om et fagligt løft af folkeskolen. Også denne ændring foreslås udmøntet i loven i form af en bestemmelse, der bemyndiger kulturministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke aktiviteter der anses for refusionsberettigede. I overensstemmelse med tillægsaftalen er det hensigten i bekendtgørelsen om egnsteatre at præcisere og afgrænse de refusionsberettigede aktiviteter.

3.5. Fast spillested

3.5.1. Gældende ret

Efter gældende lovs § 15, stk. 1, skal et egnsteater have et fast spillested. Det defineres eller præciseres ikke nærmere i loven, hvad der menes med kravet om, at et egnsteater skal have et fast spillested.

3.5.2. Kulturministeriets overvejelser og forslag

I tillægsaftalen af 5. september 2013 fastlægges det, at placeringen af et egnsteater f.eks. i et kulturhus skal være aftalt på forhånd i forbindelse med indgåelse af egnsteateraftalen, og at Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst skal have bemyndigelse til, som led i dets vurdering af, om et teater er professionelt producerende, også at vurdere, om de faciliteter, teatret har til rådighed, er på niveau med, hvad man kan forvente af et professionelt producerende teater. Denne præcisering foreslås indarbejdet i scenekunstloven som en bemyndigelsesbestemmelse, der fastlægger, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om teatrenes faciliteter. Indarbejdelsen af bemyndigelsesbestemmelsen sker med henblik på at sikre, at teatrets aktiviteter kan gennemføres på et lokalemæssigt professionelt niveau, at egnsteatrenes råderet over lokalerne sikres, og at der alene ydes refusion af udgifter til egnsteatrets egne lokaler.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige m.v.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative meromkostninger for staten svarende til 0,5 årsværk i forbindelse med forvaltningen af egnsteatermidlerne. Det gælder særligt forslagene om, at Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for

scenekunst i højere grad skal foretage kvalitativt funderede godkendelser. En grundig kvalitativ bedømmelse stiller større krav til Kulturstyrelsens indhentning af materiale med oplysning og information om sagen til udvalget. Med forslaget øges endvidere behovet for, at udvalget følger den kvalitative udvikling på egnsteatrene meget tæt med bl.a. øgede rejseudgifter for udvalget til følge. Det forudsættes, at øgede administrative udgifter skal afholdes inden for den samlede ramme til egnsteatrene, som i 2013 udgør 93,1 mio. kr.

Indførelse af samtidighed i aftaleperioderne og en fireårig aftaleperiode vurderes at medføre større budgetsikkerhed for kommunerne, i og med at det vil gøre det muligt at fastlægge statens refusionsprocent for den samlede fireårige periode.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indebærer ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 6. november til den 29. november 2013 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.: Afdeling for Dramaturgi ved Institut for Æstetiske fag på Aarhus Universitet, ASSITEJ Danmark, Betty Nansen Teater, Brancherådet for Scenedans i Danmark, Danmarks Teaterforeninger, Dansehallerne, Dansk Artistforbund, Dansk Kunstnerråd, Dansk Skuespillerforbund, Danske Dramatikere, Danske Koncert- og Kulturhuse, Danske Regioner, Danske Teatres Fællesorganisation, DATS – Landsforeningen for Dramatisk Virksomhed, De Frie Koreografer, Det Danske Musicalakademi Fredericia, Det Kongelige Teater, Den Jyske Opera, Dramatikeruddannelsen ved Aarhus Teater, Folketeatret, Foreningen af Danske Dramaturger, Foreningen af Danske Sceneinstruktører, Institut for Kunst- og Kulturvidenskab på Københavns Universitet, Kommunernes Landsforening (KL), Kulturhusene i Danmark, Københavns Teater, Nørrebro Teater, Odense Teater, Odsherred Teaterskole, Refusionsudvalget under Statens Kunstråd, République, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Scenografer, Scenekunstnere Uden Scene, Skuespillerskolen ved Aarhus Teater, Statens Kunstfond, Statens Kunstråd, Statens Scenekunstskeole, Syddansk Musikkonservatorium og Skuespillerskole, Teaterbilletter.dk, Teatercentrum, Teatrenes Interesse Organisation, Uafhængige Scenekunstnere, Udvalget for Børneteater og

Opsøgende Teater, Østre Gasværk Teater, Aalborg Teater, Aarhus Teater.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Administrative meromkostninger svarende til 0,5 årsværk, som afholdes inden for bevillingsrammen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Større budgetsikkerhed for kommunerne	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at 2. pkt. i lovens § 15, stk. 1, udgår som led i den i de almindelige bemærkningers afsnit 2.1. omtalte omstrukturering af lovens kapitel 7 om egnsteatre. Det primære sigte med omstruktureringen er som omtalt at skabe større ensartethed i den måde, der lovgives og forvaltes på tværs af de forskellige støtteordninger, der er fastlagt i lov om scenekunst.

Hidtil har praksis været, at alle bestemmelser, som var fastlagt i lovens kapitel 7 om egnsteatre, blev gentaget i bekendtgørelsen herom – dog suppleret af mere detaljerede bestemmelser udstedt i henhold til lovens bemyndigelsesbestemmelser.

For at undgå, at de samme bestemmelser optræder både i lov om scenekunst og i bekendtgørelsen om egnsteatre med samme detaljeringsgrad, foreslås det, at uddybningen af kravene til et egnsteater, herunder at et egnsteater skal have minimum to produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvist af en eller flere kommuner, ikke længere fremgår af § 15, stk. 1, men i stedet fastlægges alene i bekendtgørelsen, jf. de specielle bemærkninger til nr. 5.

Til nr. 2

Det foreslås at slette opstillingen af, hvad ordet teaterforestillinger rummer, og i stedet angive samlebetegnelsen »scenekunstforestillinger«. I 2011 ændrede teaterloven navn til lov om scenekunst. Det skete for at afspejle, at loven omfatter alle scenekunstformer, som f.eks. skuespil, nycirkus, musikdramatik, dans og performanceteater. Samtidig blev

betegnelsen teater erstattet med betegnelsen scenekunst de steder i loven, hvor det var relevant. I lovens § 15, stk. 2, findes den omtalte opstilling af, hvilke typer teaterforestillinger et egnsteater f.eks. kan beskæftige sig med. For at skabe bedre overensstemmelse mellem lovens øvrige bestemmelser og lovens § 15, stk. 2, foreslås det, at opstillingen udgår af § 15, stk. 2, og fremover i stedet fremgår af bekendtgørelsen om egnsteatre, således at der alene refereres til samlebetegnelsen scenekunstforestillinger.

Til nr. 3

Det foreslås, at bestemmelsen om, at egnsteatrene skal bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i, ændres til, at egnsteatrene kan bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i. I henhold til tillægsaftalen af 5. september 2013 afgrænses egnsteatrenes refusionsberettigede aktiviteter, således at der fremover kun ydes refusion af udgifter forbundet med egnsteatrets primære aktiviteter eller aktiviteter, som ligger i umiddelbar tilknytning hertil. Andre former for aktiviteter kan godkendes som refusionsberettigede, men det skal i givet fald ske i relation til indgåelse af en egnsteateraftale og være beskrevet i aftalen. Ved sådanne andre former for aktiviteter er der ofte tale om egnsteateraktiviteter, som bidrager til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i. Da der i henhold til tillægsaftalen fremover ikke ydes refusion af sådanne typer aktiviteter, foreslås det, at lovteksten ændres, så der ikke længere stilles krav om, at teatret skal bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, det er forankret i.

Til nr. 4

Som et led i den foreslåede forenkling af lovteksten foreslås det, at den gældende bestemmelse i § 15, stk. 3, affattes, så det fremgår, at Statens Kunstfond afgør, om et teater i re-

lation til egnsteaterrefusionsordningen kan godkendes som et professionelt producerende teater. Dermed lægges op til en ændring på tre punkter i forhold til lovens nuværende ordlyd.

For det første foreslås det at præcisere, at de teatre, hvor Statens Kunstfond skal afgøre, om de kan godkendes som professionelt producerende teatre, er teatre, der ønsker at indgå i egnsteaterrefusionsordningen. Præciseringen skal gøre det mere klart, hvilke teatre der skal underkastes en vurdering af, om de kan godkendes som professionelt producerende.

For det andet foreslås det, at henvisningen til, at et egnsteater i øvrigt skal opfylde de krav, som er fastlagt i stk. 1, udgår af bestemmelsen. Dette foreslås som en konsekvens af, at der ikke længere vil være fastlagt krav til egnsteatrene i stk. 1, jf. bemærkningerne til nr. 1 ovenfor.

For det tredje foreslås det, at ordlyden i bestemmelsen ændres, således at Statens Kunstfond afgør, om et teater kan godkendes og ikke som tidligere karakteriseres som et professionelt teater. Denne ændring skal gøre det mere klart, at der er tale om en reel godkendelse og ikke blot en karakteristik. Samtidig skal ændringen tydeliggøre, Statens Kunstfond får udvidede kompetencer i forhold til vurderingen af, om teatret anses som professionelt producerende eller ej.

Derudover foreslås det i lovens § 15 at indsætte et nyt *stk. 4*, som fastslår, at Statens Kunstfonds afgørelser om, hvorvidt et teater kan godkendes som professionelt producerende, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Den foreslåede bestemmelse viderefører principperne i den gældende lovgivning for Statens Kunstfond, hvor udvalgenes afgørelser er endelige. Bestemmelsen afskærer administrativ rekurs og gælder i relation til afgørelser om tilskud, refusionsberettigelse, garantier m.v. Den foreslåede bestemmelse understreger, at de kompetencer, der delegeres til Statens Kunstfond, er af kunstfaglig karakter og jf. armlængdeprincippet ligger uden for politisk indflydelse og derfor heller ikke bør kunne omstødes på administrativt niveau. Bestemmelsen afskærer ikke, at der kan rejses civile søgsmål om afgørelser truffet af Statens Kunstfonds udvalg, såfremt det vurderes, at disse afgørelser strider mod den til enhver tid gældende lovgivning.

Som konsekvens af den foreslåede omstrukturering af lovtæksten, jf. ovenstående bemærkninger til nr. 1 samt udmøntningen af tillægsaftalen af 5. september 2013, foreslås der i lovens § 15, *stk. 5*, indsat en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om, efter hvilke kriterier Statens Kunstfond kan godkende et teater som professionelt producerende.

Hvad angår bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om, hvilke kriterier der skal lægges til grund for Statens Kunstfonds karakterisering af et teater som værende professionelt producerende, er det hensigten, at bekendtgørelsen definerer Statens Kunstfonds nærmere vurderingsgrundlag. I henhold til tillægsaftalen af 5. september 2013 skal det tydeligere og mere præcist defineres, hvad der skal til, for at et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende

teater. Ligeledes fremgår det af tillægsaftalen, at Statens Kunstråds Scenekunstudvalg – fra 1. januar 2014 Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst – fremover ikke kun skal vurdere, om et egnsteater, der står for at indgå en egnsteateraftale med en kommune, opfylder en række objektive kriterier, men også skal vurdere, om teatrets faglige og kunstneriske niveau lever op til det generelle niveau hos landets øvrige teatre.

Det bemærkes, at fremtidige justeringer egnsteaterordningen, som enten er besluttet i forbindelse med tillægsaftalen af 5. september 2013 eller i relation tidligere politiske aftaler, skal forelægges kredsen af Folketingets partier, der står bag aftalerne, før de kan gennemføres. Kravet om forelægelse gælder, så længe aftalerne er gyldige.

Det foreslås tillige, at der i lovens § 15, *stk. 6*, indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter kulturministeren fastsætter regler om egnsteatrets vedtægter og opgaver. Hvad angår fastsættelsen af regler om egnsteatrets vedtægter, vil dette vedrøre de bestemmelser, egnsteatrenes vedtægter som minimum skal indeholde. Hvad angår bemyndigelsen til at fastsætte regler om egnsteatrenes opgaver, vil dette vedrøre de opgaver, et egnsteater skal varetage for at kunne blive betragtet som et egnsteater i denne lovs forstand. Jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det, at eksemplificeringen af teatrets opgave med at producere scenekunstforestillinger udgår, og det foreslås, at man i stedet benytter bemyndigelsen til at fastsætte regler om opgaver i bekendtgørelsen.

Til nr. 5

Som et led i den foreslåede omstrukturering af lovtæksten foreslås det, at lovens § 15 a, *stk. 1*, nyaffattes, så bestemmelsen samler bestemmelser fra de gældende stk. 1-3 i en kondenseret form. Det foreslås derfor, at § 15 a, stk. 1, fastlægger, at staten yder refusion af kommunernes udgifter til tilskud til egnsteatre, som i det gældende stk. 1, og angiver den maksimale grænse for størrelsen af refusionen, som i den gældende lov er fastlagt i stk. 2. Endelig foreslås det, at bestemmelsen også fastlægger, at refusion ydes for kommuners driftstilskud til egnsteatre, som kommunerne har indgået egnsteateraftaler med, sådan som det fremgår af den gældende lovs § 15 a, stk. 3. I den gældende lov er det angivet i stk. 2 og 3, at refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens bevilling til egnsteaterrefusion på finansloven og de samlede kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre, og at statsrefusion af driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes, hvis der er indgået en fireårig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte egnsteater. Disse forvaltningsmæssige detaljer foreslås fremover fastlagt i bekendtgørelsesform, jf. bemærkningerne til nr. 1 ovenfor.

Samtidig foreslås det, at § 15 a, stk. 1, præciserer, at der kun kan ydes refusion af kommuners driftstilskud til egnsteatre, som i henhold til § 15, stk. 1, kan godkendes som professionelt producerende. Dette lå tidligere implicit i lovbestemmelserne, men af hensyn til Statens Kunstfonds udvidede kompetencer i forhold til godkendelsen af et teater som professionelt producerende foreslås dette forhold præciseret.

Endelig foreslås, at det i § 15 a, stk. 1, præciseres, at beløbsrammen for statens refusion fastsættes på de årlige finanslove. Dette har ikke hidtil fremgået af loven, men foreslås af hensyn til at skabe ensartethed i loven, jf. omtalen af bevillingerne til de andre teatre, som loven dækker, i § 14 a, § 15 c, § 16 a og § 18.

Det foreslås i *stk. 2* at indføre samtidighed i egnsteatrenes aftaleperioder, hvilket blev besluttet i tillægsaftalen af 5. september 2013, således at aftalerne indgås for samme fireårige perioder. Med henvisningen til samme fireårige perioder menes, at egnsteateraftalerne skal træde i kraft på samme dato og gælde for samme fireårige periode, jf. dog § 2, stk. 3 og 4, som undtager fra kravet om samtidige fireårige aftaleperioder. Her fremgår det, at der for egnsteatre, hvis aftaler udløber enten inden den 31. december 2016 eller efter den 1. januar 2017, til og med den 31. december 2020 kan indgås nye egnsteateraftaler for perioder af mindre end fire år. Hensigten med at indføre samtidighed i egnsteatrenes aftaler med kommunerne er at opnå større sikkerhed for den statslige refusion af kommunernes udgifter til teatrene i hele den fireårige aftaleperiode, idet antallet af egnsteatre i refusionsordningen og størrelsen af det kommunale driftstilskud dermed ligger fast for fire år ad gangen. Det bemærkes, at den kommunale budgetsikkerhed dog er med forbehold for de årlige finanslove, svarende til vilkårene for rammeaftaler og andre aftaler, der indgås på Kulturministeriets område.

Bestemmelsen vil betyde, at antallet af egnsteatre, som indgår i refusionsordningen, ligger fast for fireårige perioder ad gangen.

Som konsekvens af den foreslåede omstrukturering af lovtæksten, jf. ovenstående bemærkninger til nr. 1, samt udmøntningen af tillægsaftalen af 5. september 2013, foreslås der i *stk. 3* indført en samlet bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om forudsætninger for refusion, regler for beregning af refusion m.v.

Af den gældende lovs § 15 a, stk. 9, fremgår det, at kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om refusion, herunder beregning af refusion. Det foreslås, at bemyndigelsen flyttes til ovennævnte § 15 a, stk. 3, således at den nævnes i sammenhæng med de øvrige områder, der gives bemyndigelse til. I bekendtgørelsen fastsættes allerede nærmere regler om beregning af refusion, og det er hensigten at fastholde disse.

Det foreslås, at der gives bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om minimums- og maksimumsgrænser for det kommunale tilskud. Bemyndigelsesbestemmelsen foreslås indført som konsekvens af den foreslåede omstrukturering af lovtæksten, jf. bemærkninger til nr. 1 ovenfor. Bekendtgørelsen fastsætter allerede nærmere regler om beregning af refusion, og det er hensigten at fastholde disse.

Hvad angår bemyndigelsen til at fastsætte regler om, hvilke aktiviteter der er refusionsberettigede, nævner tillægsaftalen af 5. september 2013, at der fremover kun ydes refusion af udgifter forbundet med egnsteatrets primære aktivite-

ter eller aktiviteter i umiddelbar tilknytning hertil. Aftalen fastlægger dog også, at andre former for aktiviteter kan godkendes som refusionsberettigede, når særlige forhold taler herfor, og hvis dette sker i relation til indgåelse af en egnsteateraftale og beskrives heri. Som eksempel kan nævnes samarbejdsprojekter med folkeskolen, jf. aftale af 7. juni 2013 om et fagligt løft af folkeskolen. Bekendtgørelsen vil på det grundlag at præcisere tillægsaftalens indhold på dette område.

Hvad angår bemyndigelsen til at fastsætte regler om udformning og indgåelse af egnsteateraftaler, vil bekendtgørelsen uddybe den foreslåede bestemmelse i loven om, at alle egnsteateraftaler indgås og fornys samtidigt hvert fjerde år. Tillægsaftalen af 5. september 2013 fastlægger, at såfremt der er egnsteatre, som i løbet af en aftaleperiode ikke længere modtager refusion, skal disse midler i stedet tilfalde scenekunstudvalgets – pr. 1. januar 2014 projektstøtteudvalget for scenekunsts – arbejde med opstartsprojekter. Det foreslås, at kulturministeren bemyndiges til at kunne fastlægge nærmere regler om opstartsprojekter, hvormed det er hensigten, at bekendtgørelsen fastsætter nærmere regler herom.

For så vidt angår bemyndigelsen til at fastsætte regler om teatrenes udgifter til husleje, fremgår det af tillægsaftalen af 5. september 2013, at egnsteatrets udgifter til husleje maksimalt må udgøre 15 pct. af teatrets samlede offentlige tilskud. Derudover fremgår det, at Statens Kunstråds Scenekunstudvalg – fra 1. januar 2014 Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst – gives mulighed for at dispensere fra bestemmelsen i tilfælde, hvor særlige forhold taler for en højere husleje. Bekendtgørelsen vil derfor fastsætte nærmere regler om grænser for egnsteatrenes udgifter til husleje samt fastlægge en dispensationsmulighed i den sammenhæng. Derudover er der opnået politisk enighed om, at såfremt Statens Kunstfond ikke vælger at imødekomme en dispensationsansøgning, og såfremt et teater har indgået en flerårig lejeaftale, skal der indarbejdes en overgangsbestemmelse, der giver sådanne teatre mulighed for at fravige reglen, indtil lejeaftalen udløber, dog senest efter fire år, og fortsat være refusionsberettigede. Bekendtgørelsen vil derfor ligeledes fastsætte nærmere regler herom. Endelig vil bekendtgørelsen præcisere, at indgåede egnsteateraftaler fortsætter på gældende vilkår i aftaleperioden. Det betyder, at bestemmelsen først får virkning med indgåelse af nye egnsteateraftaler.

For så vidt angår bemyndigelsen til at fastsætte regler om teatrenes udgifter til husleje, fremgår det af tillægsaftalen af 5. september 2013, at kravet om et fast spillested skal præciseres, ligesom det skal tydeliggøres, hvad der anses som et fast spillested. Tillægsaftalen nævner, at Statens Kunstråd Scenekunstudvalg – fra 1. januar 2014 Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst – får bemyndigelse til at vurdere, hvorvidt teatrets aktiviteter kan gennemføres på lokalemæssigt professionelt niveau. Det er derfor hensigten, at bekendtgørelsen fastlægger nærmere regler herom.

Som et led i den foreslåede omstrukturering af lovtæksten foreslås det, at den gældende § 15 a omskrives, og at stk. 4-10 helt ophæves. De gældende stk. 4-8 indeholder bestemmelser om, at statsrefusion ikke kan ydes til tilskud fra kom-

muner, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen, om minimum og maksimum for størrelsen af det kommunale tilskud til egnsteatre, der kan udløse refusion, og om grænser for, hvor meget et egnsteaters husleje må udgøre. Disse regler foreslås fremover fastlagt på bekendtgørelsesniveau, jf. bemærkningerne ovenfor.

Det gældende stk. 9 er en bemyndigelse til kulturministeren til at fastsætte nærmere regler om refusion af driftstilskud til egnsteatre, herunder om beregning af refusion mv. Det foreslås, at det nuværende stk. 9 udgår, og at bemyndigelsesbestemmelsen i stedet erstattes i § 15 a, stk. 3, hvor der stilles forslag om indarbejdelse af en række bemyndigelsesbestemmelser.

Det gældende stk. 10 udgår som følge af, at det i henhold til refusionsordningens beregningsprincipper ikke er muligt at overføre bevilling til refusion af kommuners driftstilskud til egnsteatre til bevillingen for kulturaftaler og dermed lade egnsteatre indgå i statens kulturaftaler med kommunerne. Der er derfor ikke behov for, at kulturministeren i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler kan fravige bestemmelserne i lovens § 15 a, stk. 1-8.

Til nr. 6

Det foreslås, at det i § 15 b, stk. 1, på samme måde som i lovens § 15 a, stk. 1, jf. ovenstående bemærkninger til nr. 5, præciseres, at beløbsrammen for statens driftstilskud til egnsteatre fastsættes på de årlige finanslove. Dette ændringsforslag sker i henhold til ønsket om at omstrukturere lovens kapitel 7 om egnsteatre, således at detaljeringsgraden af kapitlet er på samme niveau som lovens øvrige kapitler.

Til nr. 7

Det foreslås, at den gældende lovs § 15 b, stk. 3, udgår, idet det, jf. nr. 5, ikke er muligt at lade bevillingen til refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre indgå i statens kulturaftaler med kommunerne. Der vurderes derfor ikke at være behov for at lade særlige statslige tilskud i henhold til § 15 b indgå i forbindelse med en kulturaftale.

Til nr. 8

Det foreslås, at der indsættes nyt stykke i lovens § 15 c, der giver kulturministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om tilskud til kvalitetsudviklingsprojekter på egnsteatre. Den gældende lovs § 15 a rummer en mere generel bemyndigelse, men det vurderes hensigtsmæssigt med en præcisering af, at kulturministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler konkret også omfatter tilskud til kvalitetsudviklingsprojekter.

Til nr. 9

Det foreslås, at der indsættes nyt stykke i § 15 d, der giver kulturministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om evaluering af egnsteatre. Den gældende lovs § 15 a rummer en mere generel bemyndigelse, men det vurderes hensigtsmæssigt med en præcisering af, at kulturministerens be-

myndigelse til at fastsætte nærmere regler konkret også omfatter evaluering af egnsteatre.

Til § 2

Det foreslås i lovforslagets § 2, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Jf. § 2, *stk. 2*, foreslås det, at denne lovs § 1, nr. 5, stk. 2, træder i kraft den 1. januar 2017, hvormed kravet om, at aftaler indgås og fornys samtidigt, først træder i kraft fra 1. januar 2017. Forslaget stilles for at sikre, at fornyselsen af egnsteateraftalerne ikke finder sted i år, hvor der er valg til kommunalbestyrelserne, og hvor Statens Kunstfonds projektstøtteudvalg for scenekunst netop er tiltrådt, men på et tidspunkt, hvor projektstøtteudvalget har opnået rutine i at behandle sager på scenekunstmrådet.

Af § 2, *stk. 3*, fremgår det, at der til og med den 31. december 2016 kan indgås nye aftaler, eller eksisterende aftaler kan forlænges for perioder mindre end fire år. Med denne bestemmelse er det hensigten, at allerede gældende aftaler, som udløber inden den 1. januar 2017, enten kan forlænges, eller der kan indgås nye aftaler for kortere perioder, således at de pågældende egnsteatre er dækket af en egnsteateraftale frem til 1. januar 2017, hvor samtidighedsprincippet træder i kraft. Det bemærkes, at sådanne korterevarende aftaler, uanset § 15 a, stk. 2, jf. § 1, nr. 5, fortsat kan danne grundlag for statsrefusion.

For så vidt angår egnsteateraftaler, der løber længere end den 1. januar 2017, kan der, jf. § 2, *stk. 4*, til og med den 31. december 2020 indgås nye egnsteateraftaler for perioder mindre end fire år. Dermed sikres det, at egnsteatre, hvis egnsteateraftale løber længere end 1. januar 2017, kan dækkes af en korterevarende egnsteateraftale frem til den 1. januar 2021, hvor anden fireårige aftaleperiode træder i kraft. Det bemærkes, at sådanne korterevarende aftaler, uanset § 15 a, stk. 2, jf. § 1, nr. 5, fortsat kan danne grundlag for statsrefusion.

Det bemærkes desuden, at aftaler, som enten forlænges eller indgås på ny i henhold til § 2, stk. 3 og 4, skal følge de bestemmelser om egnsteatre, som er gældende, når aftalen indgås.

Hensigten med at indføre samtidighed i aftaleperioderne er at skabe en højere grad af kommunal sikkerhed for den statslige refusionsprocent. Det skal dog bemærkes, at der i første aftaleperiode fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2020 ikke kan opnås sikkerhed for refusionsprocenten i hele perioden. Det skyldes, at eksisterende aftaler, som løber længere end 1. januar 2017, fortsætter på gældende vilkår og først kan indgå i samtidigheden ved aftalernes ophør, hvorefter der kan indgås en korterevarende aftale, der ophører i henhold til de fastlagte aftaleperioder. Der findes ikke gældende aftaler, som løber længere end til den 1. juli 2018, hvilket betyder, at der fra den 1. juli 2018 vil kunne opnås sikkerhed for den statslige refusionsprocent i den resterende del af den fastlagte aftaleperiode.

Derudover vil Kulturministeriet rette henvendelse til kommuner og egnsteatre, hvis aftaler gælder længere end til den

1. januar 2017, og opfordre dem til at genforhandle egnsteateraftalen, således at der kan træde en ny egnsteateraftale i kraft fra første fastlagte aftaleperiode. Dermed opnås højst mulig grad af sikkerhed allerede fra første fastlagte aftaleperiode den 1. januar 2017. Det skal endelig bemærkes, at sikkerheden for den statslige refusionsprocent dog til hver en tid vil være med forbehold for vedtagelsen af den samlede bevilling til egnsteatre på de årlige finanslove.

Af § 2, *stk. 5*, fremgår det, at egnsteateraftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, fortsætter på gældende vilkår, indtil aftalen udløber. Det bemærkes, at aftaler, som indgås på ny, skal følge de bestemmelser om egnsteatre, som er gældende, når aftalen indgås.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret.

Gældende ret

Lovforslaget

§ 1

I lov om scenekunst, jf. lovbekendtgørelse nr. 30 af 14. januar 2014, foretages følgende ændringer:

Kapitel 7

Egnsteatre

§ 15. Ved et egnsteater forstås et professionelt producerende teater, der udbyder forestillinger hen over teatersæsonen, og som har hjemsted uden for Københavns, Frederiksberg, Odense, Aarhus og Aalborg Kommuner. Et egnsteater skal have minimum to produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvis af en eller flere kommuner.

Stk. 2. Et egnsteaters primære opgave er at producere og opføre teaterforestillinger, herunder f.eks. danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater for voksne, børn og unge. Turnévirksomhed kan indgå i egnsteatrenes aktiviteter, men en del af virksomheden skal være stationær. Egnsteatrene skal endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i.

Stk. 3. Statens Kunstfond afgør, om et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater og i øvrigt opfylder de krav til et egnsteater, som er fastlagt i stk. 1.

§ 15 a. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre.

1. § 15, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

2. I § 15, stk. 2, 1. pkt., ændres »teaterforestillinger, herunder f.eks. danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater for voksne, børn og unge« til: »scenekunstforestillinger«.

3. I § 15, stk. 2, 3. pkt., ændres »skal« til »kan«.

4. § 15, stk. 3, ophæves og i stedet indsættes:

Stk. 3. Statens Kunstfond afgør, om et teater i relation til egnsteaterrefusionsordningen kan godkendes som et professionelt producerende teater.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 5. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om, efter hvilke kriterier Statens Kunstfond kan godkende et teater som professionelt producerende.

Stk. 6. Kulturministeren fastsætter regler om egnsteatres vedtægter og opgaver.

5. § 15 a, affattes således:

§ 15 a. Staten yder inden for en beløbsramme fastsat på finansloven refusion af op til 50 pct. af kommunernes driftstilskud til egnsteatre, som kom-

Stk. 2. Refusionen kan maksimalt udgøre 50 pct. af de kommunale udgifter. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens bevilling til egnsteaterrefusion på finansloven og de samlede kommunale udgifter til driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 3. Statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes, hvis der er indgået en 4-årig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte egnsteater, jf. dog § 15 d, stk. 2.

Stk. 4. Der kan ikke ydes refusion af tilskud til egnsteatre ydet af kommuner, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen.

Stk. 6. Ved oprettelse af nye egnsteatre kan stk. 5 fraviges i den første aftaleperiode.

Stk. 7. Statsrefusion af kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for et maksimumbeløb, der fastsættes på finansloven. Tilskud ydet af staten efter § 15 b indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette maksimumbeløb. Hvis flere kommuner i fællesskab yder driftstilskud til et egnsteater, kan dette maksimumbeløb forhøjes i forbindelse med indgåelse af ny aftale, således at statstilskuddet udgør et beløb, der svarer til summen af de statstilskud, som det enkelte tilskud fra en tilsluttet kommune kan udløse. Ved sammenlægning af to eller flere allerede godkendte egnsteatre kan maksimumbeløbet forhøjes i forbindelse med indgåelse af en ny aftale. Beregningsgrundlaget for ydelse af statstilskud udgør således et beløb, der svarer til summen af de kommunale tilskud til hvert af de godkendte egnsteatre, der indgår i sammenlægningen.

Stk. 8. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede offentlige driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 9. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om refusion af driftstilskud til egnsteatre, herunder om beregning af refusion m.v.

munerne har indgået egnsteateraftaler med, og som i henhold til § 15, stk. 3, kan godkendes som professionelt producerende teatre.

Stk. 2. Egnsteateraftaler skal, for at være omfattet af stk. 1, indgås for samme fireårige perioder.

Stk. 3. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om betingelser for refusion og om beregning af refusion, herunder hvilke aktiviteter der er refusionsberettigede, om udformning og indgåelse af egnsteateraftaler, om mulighed for at igangsætte opstartsprojekter, om minimums- og maksimumsgrænser for det kommunale tilskud, for at det kan udløse refusion, om teatrenes udgifter til husleje og om teatrenes faciliteter, herunder spillesteder.

Stk. 10. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner m.v. fravige bestemmelserne i stk. 1-8.

§ 15 b. Staten kan yde driftstilskud til egnsteatre, som tidligere modtog tilskud fra en amtskommune.

Stk. 2. Kulturministeren fastsætter nærmere regler om tilskud, der ydes efter stk. 1, herunder kriterier for tildeling af tilskud.

Stk. 3. Kulturministeren kan i forbindelse med indgåelse af kulturaftaler med kommuner m.v. fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 15 c. Staten kan inden for en beløbsramme, der fastsættes på finansloven, yde tilskud til kvalitetsudviklingsprojekter på egnsteatre.

Stk. 2. Tilskud efter stk. 1 fordeles af Statens Kunstfond.

Stk. 3. Statens Kunstfond kan anvende dele af beløbsrammen efter stk. 1 til evaluering af egnsteatre.

Stk. 4. Afgørelse om tilskud efter stk. 2 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 15 d. Statens Kunstfond kan iværksætte evaluering af egnsteatre. Evalueringen gennemføres i dialog med egnsteatret og den tilskudsbevilgende kommune.

Stk. 2. Statens Kunstfond kan efter en evaluering i henhold til stk. 1 i tilfælde, hvor teatrenes faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke vurderes mulig, beslutte, at statsrefusion efter § 15 a og tilskud efter § 15 b ophører. Ophør af stats-tilskuddet kan kun effektueres i forbindelse med udløb af den pågældende egnsteateraftale.

Stk. 3. Afgørelse efter stk. 2 kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

6. I § 15 b, stk. 1, indsættes efter »kan«: »inden for en beløbsramme fastsat på finansloven«.

7. § 15 b, stk. 3, ophæves.

8. I § 15 c indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Kulturministeren fastsætter nærmere regler om tilskud til kvalitetsudviklingsprojekter på egnsteatre.«

9. I § 15 d indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kulturministeren fastsætter nærmere regler om evaluering af egnsteatre.«

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Stk. 2. Første gang, egnsteateraftaler indgås for samme fireårige periode, jf. § 15 a, stk. 2, vil være den 1. januar 2017.

Stk. 3. For egnsteatre, hvis aftaler udløber inden den 31. december 2016, kan der til og med den 31. december 2016 indgås nye egnsteateraftaler, og eksisterende aftaler kan forlænges, for perioder af mindre end fire år. Sådanne aftaler har kun virkning indtil den 31. december 2016.

Stk. 4. For egnsteatre, hvis aftaler udløber efter den 1. januar 2017, kan der til og med den 31. december 2020 indgås nye egnsteateraftaler for perioder af mindre end fire år. Sådanne aftaler skal senest udløbe den 31. december 2020.

Stk. 5. Egnsteateraftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, fortsætter på gældende vilkår.